

Som nu vil derfor ogsaa fremtidig den væsentlige Forskjel mellem disse Straffe bestaae deri, at Forbedringshuusfangerne ordentligviis skulle udstaae Straffen ved Arbejde i Enkeltcelle og Ophold i samme baade Dag og Nat, hvormod Tugthuusfangerne saavidt mulig holdes adskilte om Natten, men om Dagen arbejde paa fælles Arbejdsstuer.

Der er imidlertid foregaaet flere vigtige Forandringer. Medens saaledes efter den nuværende Lovgivning Straf af Forbedringshuusarbejde ikke kan idømmes under 8 Maaneder, har Lovudkastet sat den laveste Grad til 6 Maaneder, der ved Afsoning i Cellesængslet endogaa synker til 4 Maaneder, og derved gjort det muligt ved Fastsættelsen af Straffebestemmelserne at aabne et friere Valg imellem denne Straf og Fængsel paa Vand og Brød.

Men endnu vigtigere turde den Forandring være, der er truffen med Hensyn til Tugthuusarbejde og derved med Hensyn til det hele indbyrdes Forhold imellem de to Arbejdsstraffe og Valget imellem dem. Efter den nuværende Lovgivning anvendes Tugthuusstraffen kun for Forbrydere, hvem der idømmes offentligt Arbejde for længere Tid end 6 Aar; offentligt Arbejde paa 6 Aar eller kortere Tid bliver derimod at udstaae i Forbedringshuus. Det er saaledes alene Længden af den Tid, hvori Arbejdsstraffen skal idømmes, der nu gjør Udslaget med Hensyn til Valget imellem disse Straffe, eller, om man vil, den større eller mindre Brøde, hvori Forbryderen har gjort sig skyldig. Til dennes hele Personlighed kan der ved Dommen ikke tages noget Hensyn. Selv om Forbryderen er nok saa gammel og øvet i Brøden, saa at der efter hele hans Vandel ikke kan være synderligt Haab om, at Forbedringshuset med dets Cellesystem skal kunne øve nogen Indflydelse paa ham, vil han være at dømme til Forbedringshuus og dermed til Enkeltcelle, naar den nye Forbrydelse, hvori han har gjort sig skyldig, ikke medfører Straf af over 6 Aars offentligt Arbejde; det gjør end Intet til Sagen, at han muligviis tidligere har været i Tugthuset. Og omvendt vil den unge Forbryder, der hidtil ikke har gjort Bekjendtskab med Straf arbejdsanstalterne, ubetinget være at dømme til Tugthuus, naar hans Brøde maatte medføre offentlig Arbejdsstraf

udover 6 Aar, og det uagtet hans hele Forhold ingenlunde behøver at ubeluffe Haab om, at han igjennem Forbedringshusets Gensomhed og strenge Tugt endnu stod til at redde for Samfundet.

Lovudkastet har betragtet dette System, der saaledes ene tager Hensyn til den begaaede Forbrydelses Strafbarhed, som eensidigt og som i sine Virkninger skadeligt for det Formaal, som Cellesystemet har stillet sig, og foreslaaer som Følge heraf at nedsætte den laveste Grad af Tugthuusstraf til 2 Aar (§ 11), hvorved det vil blive muligt, ved Siden af den i Loven for Forbrydelsen satte Straf, at tage Hensyn til Forbryderens hele Personlighed, — og saaledes at belægge den forhørdebe Forbryder og navnlig en saadan, der allerede tidligere har været indsat i Tugthuset eller dog i længere Tid eller flere Gange i Forbedringshuset, med Straf af Tugthuusarbejde, selv om den nye Brøde, hvori han findes skyldig, i og for sig ifkun vil medføre en kortere Tids offentlig Arbejde.

I Overeensstemmelse med denne Betragtning har Lovudkastet ved Fastsættelsen af Straffen for de enkelte Forbrydelser hyppigt givet Domstolene Valget mellem de tvende Strafarter, naar Forbrydelsen ikke ifølge sit Væsen ubetinget maa medføre Straf af offentlig Arbejde udover 6 Aar — i hvilket Tilfælde Tugthuusstraffen altid vil være at anvende. Det vil da blive Dommerens Sag efter hele Sagens Bestaafenhed og tilbørligt Hensyn til Forbryderens Personlighed at bestemme, om Straffen for hans Gjerning skal blive Tugt eller Forbedringshuusarbejde (§ 14).

Udvalget skjønner ikke rettere, end at den nye Anskuelse, som saaledes har gjort sig gjældende, fortjener Bisatb, og det griber Leiligheden til at udtale, at det i Erkjendelse af det Begrundede i Lovudkastets Opfattelse af Forholdet imellem de to Straffe, flere Steder i den efterstaaende Deel af Lovudkastet, hvor dette havde fastsat en bestemt Art af tidsbegrændset offentlig Arbejde, har troet at burde overlade Dommeren Valget og derfor har gjort Forslag om alene at fastsætte Straffen til Straf arbejde.

Det fortjener paa dette Sted endnu at udhæves, at Udkastets § 13 udtrykkelig har givet Bestyrelsen af Forbedringshusene Demyn-